

20 (spørgsmål nr. 1811, 1812 og 1813, folketingsåret 1994-95) fortolket momslovens § 3, stk. 2, nr. 3, således, at en offentlig virksomhed, der udbyder ydelser af den tidligere omtalte karakter, kun er momspligtig efter denne bestemmelse, hvor det drejer sig om egentlig indtægtsdækkende virksomhed, der drives med henblik på at give overskud til kommunen.

Momsnævnets afgørelse, som det er vanskeligt at afgrænse omfanget af, og som er meget bredt formuleret, har skabt stor usikkerhed om, hvordan momsreglerne på området fortolkes. Usikkerheden om forståelsen af reglerne på området har tilsyneladende medført en forskellig praksis lokalt i told- og skatteregionerne og en dermed følgende uheldig og uholdbar usikkerhed for de implicerede erhvervsdrivende og en risiko for ulige konkurrencevilkår. Det er utilfredsstillende, at den nærmere fastlæggelse af reglerne på området, herunder om de enkelte centres ydelser i et eller andet omfang er fritaget for moms, skal bero på en skønmæssig bedømmelse i de lokale told- og skatteregioner.

Af Told- og Skattestyrelsens kommentar til Momsnævnets afgørelse fremgår, at der fortsat ikke skal svares moms, i det omfang virksomhederne har ydelser, der er fritaget for afgift i medfør af reglen i momslovens § 13 om forskellig former for undervisning m.v. Til belysning af afgrænsningen af undervisningsaktiviteterne i et motionscenter nævnes i kommentaren, at en instruktion i anvendelsen af forskellige motionsredskaber ikke omfattes af fritagelsesbestemmelsen for undervisning. Sondringen mellem momspligtigt salg af adgangen til at udøve sportsaktiviteter og momsfrigatelse for undervisning er spidsfindig og kan give anledning til betydelig usikkerhed og tilskynde til, at udbudet af ydelserne tilrettelægges på mere eller mindre opfindsom måde. Motionscentrene m.v. tvinges på denne måde til, at deres virksomhed skal indeholde undervisning, selv om man ikke havde tænkt sig at drive den form for virksomhed. Told- og Skattestyrelsens kommentar er ikke en særlig præcis anvisning for told- og skatteregionerne og vil formentlig medføre uensartede bedømmelser, når der skal tages stilling til, om et konkret motionscenter i et eller andet omfang anses for momsfrigatet.

I det foregående er skitseret nogle af de u hensigtsmæssige konsekvenser af Momsnævnets afgørelse og Told- og Skattestyrelsens kommentar til afgørel-

sen. Som nævnt indledningsvis er formålet med dette lovforslag begrænset til primært på området for udbud af sportsfaciliteter og adgang til at udøve sportsaktiviteter at få lovfæstet et udtrykkeligt forbud mod momsfrigatelse for offentlige virksomheder m.v., der virker konkurrenceforvridende over for private erhvervsdrivende. Forslagsstillerne finder, at der herudover mere generelt er et behov for hurtigst muligt at få klarlagt reglerne på området af hensyn til såvel de erhvervsdrivende som andre berørte parter inden for branchen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I Momsnævnets afgørelse af 3. februar 1995 er henvist til EF's 6. momsdirektiv på afgiftsområdet, som Danmark har forpligtet sig til at efterleve, og som er gennemført med momsloven. Herefter kan der ikke ske momsfrigatelse for tjenesteydelser i tilknytning til udøvelse af sport eller fysisk træning, hvis det sker med gevinst for øje. Momslovens § 13 opremsner de varer og ydelser, der er fritaget for moms. Den foreslåede ændring har til formål at lovfæste et udtrykkeligt forbud mod konkurrencefordrejende momsfrigatelse for offentlige virksomheder m.v. Dels medfører ændringen, at ydelser udbudt i konkurrence med private erhvervsdrivende af offentlige virksomheder ikke er fritaget for afgift. Dette følger for så vidt allerede af Told- og Skattestyrelsens kommentar i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1995, 511, som henviser til § 3, som omhandler de afgiftspligtige personer m.v. Men herudover medfører ændringerne også, at de pågældende ydelser, der måtte blive udbudt uden gevinst for øje, men i konkurrence med private erhvervsdrivende, ikke er undtaget for moms. En lignende regel med samme ordlyd som foreslået findes i øvrigt allerede i momslovens § 13, stk. 1, nr. 4, vedrørende foreningers og organisationers levering af ydelser og varer i nær tilknytning til deres medlemmer i disses fælles interesse og mod et kontingent.

Til § 2

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt, 1. juli 1996, giver offentlige virksomheder m.v. en rimelig tid til at indstille sig på lovændringen.